

[Jes Schmidt.]

tigelsesplan. Men forudsætningen har jo hele tiden været, at pengene også kan skaffes, og da dette forhold ikke er afklaret endnu, må den gruppe, jeg repræsenterer her, afholde sig frå at stemme vedrørende de stillede ændringsforslag, idet vi går ud fra, at denne tillægsbevillingslov kommer til en yderligere behandling.

Nu kan man måske sige: ja, det er ikke en udtalelse fra et parlamentarisk skolet parti – det er et nyt udtryk i pressen, ikke sandt? Jeg vil blot dertil sige, at jeg er valgt af et parti, der sad i dette høje ting, inden en del af medlemmerne af dette høje ting var født, de var ikke engang en smuk tanke dengang.

Jens Peter Jensen (V):

Det er i disse dage 30 år siden, jeg begyndte mit arbejde her i tinget som journalist, de sidste 13 år som medlem af tinget. Jeg ved altså ikke, om jeg er parlamentarisk skolet nok til at tage ordet her, men jeg synes at have fornemmet, at den debat, der har fundet sted her, ligesom er et forprang til det, der skal ske senere på dagsordenen, og derfor vil jeg gerne sige følgende:

Jeg føler en dyb krænkelser af folketinget ved der måde, disse ting behandles på. Det er ikke muligt for pressen og andre medier at orientere befolkningen om enkeltheder i en meget, meget lang række lovforslag, som vedrører hovedparten af befolkningen. Der falder et odium over folketinget, og det falder urimeligt på os menige medlemmer, der føler, at folketingets opgave er at behandle hvert enkelt lovforslag på en seriøs og saglig måde. Det er vi blevet forhindret i i disse dage.

Jeg ved ikke, om den næste bemærkning, jeg gør, er parlamentarisk korrekt, men jeg håber, jeg får lov til at gøre den. Jeg mener, folketingets ledelse altid bør modtage ministre, også en statsminister, i oprejst stilling, forstået på den måde, at der bliver rimelig mulighed for at behandle de enkelte forslag. Om et øjeblik er vi i den situation, at en lang række forslag skal behandles på grundlag af meget, meget løse betænkninger, dårligt forberedte lovforslag, urimeligt dårlige betænkninger. Jeg synes, folketingets ledelse bør afvise, at vi begynder andenbehandlingen på det grundlag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Forslag om motiveret dagsorden af Svend Andersen (Rosk. a.) (se foran)

forkastedes med 124 stemmer mod 35.

Forslag om motiveret dagsorden af Wilhelm (se foran)

forkastedes med 111 stemmer mod 47.

Ændringsforslag nr. 1 om indsættelse af en ny paragraf
vedtoges med 88 stemmer mod 31; 42 medlemmer stemte hverken for eller imod.

Ændringsforslag nr. 2
vedtoges med 89 stemmer mod 25; 46 medlemmer stemte hverken for eller imod.

§ 2, således ændret, og §§ 9 og 10
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 3 og 4, § 11, således ændret, og § 12
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 5 og § 14, således ændret,
vedtoges uden afstemning.

§§ 16, 17, 20, 23, 24 og 27
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 6 og 7 og § 28, således ændret,
vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Lovforslaget går nu til fornyet behandling i finansudvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:
Anden behandling af forslag til lov om midlertidig forhøjelse af de skattemæssige afskrivninger på nyopførte erhvervsbygninger.

(Lovforslag nr. L 212. Fremsat 22/8 77. Første behandling 22/8 77. Betænkning 27/8 77).

Der var stillet 2 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Formanden:

Sammen med denne sag foretages de under

[Formanden.]

punkterne 3-10 på dagsordenen opførte sager, nemlig:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov om påligningen af indkomst- og formueskat til staten. (Fradrag af udgifter til forsøgs- og forskningsvirksomhed) [af Christophersen m. fl.].

(Lovforslag nr. L 228. Fremsat 22/8 77. Første behandling 22/8 77. Betænkning 27/8 77).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Anden (sidste) behandling af forslag til folketingsbeslutning om fradrag for udgifter til reparation, vedligeholdelse og energibesparende investeringer i egen bolig [af Christophersen m. fl.].

(Beslutningsforslag nr. B 57. Fremsat 22/8 77. Første behandling 22/8 77. Betænkning 27/8 77).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov om midlertidigt investeringsfradrag for maskiner, inventar og lignende driftsmidler. (Ophævelse af lovens midlertidige karakter) [af Christophersen m. fl.].

(Lovforslag nr. L 222. Fremsat 22/8 77. Første behandling 22/8 77. Betænkning 27/8 77).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov om skattemæssige afskrivninger m. v. (Afskrivningsperioden for erhvervsbygninger m. v.) [af Christophersen m. fl.].

(Lovforslag nr. L 223. Fremsat 22/8 77. Første behandling 22/8 77. Betænkning 27/8 77).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Anden behandling af forslag til lov om skattemæssig tilbageførsel af underskud i aktieselskaber m. v. [af Christophersen m. fl.].

(Lovforslag nr. L 224. Fremsat 22/8 77. Første behandling 22/8 77. Betænkning 27/8 77).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov om skattemæssige afskrivninger m. v. (Ophør af halvårsbegrænsningen) [af Christophersen m. fl.].

(Lovforslag nr. L 225. Fremsat 22/8 77. Første behandling 22/8 77. Betænkning 27/8 77).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov om skattemæssige afskrivninger m. v. (Forhøjelse af grænsen for anskaffelsesprisen ved fuldstændig afskrivning af driftsmidler i anskaffelsesåret) [af Christophersen m. fl.].

(Lovforslag nr. L 226. Fremsat 22/8 77. Første behandling 22/8 77. Betænkning 27/8 77).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Anden behandling af forslag til lov om konjunkturudligningsfonds [af Anders Andersen m. fl.].

(Lovforslag nr. L 111. Fremsat 18/3 77. Første behandling 26/4 77. Betænkning 27/8 77).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Forslaget til folketingsbeslutning, lovforslagenes paragraffer, henholdsvis tekst, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagenes overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Formanden:

Det er min hensigt, så vidt det da er muligt, at føre forhandlingen om disse forslag til afslutning i aften, men jeg agter at udsætte egentlige afstemninger samt de øvrige sager på dagsordenen til tingets møde i morgen, onsdag den 31. august, kl. 10.

Taletiden er 10 minutter.

Camre (S):

Jeg skal her gøre nogle bemærkninger til denne gruppe af lovforslag, der primært omhandler erhvervsvirksomhedernes skatteforhold.

Det første af de foreliggende forslag er regeringens forslag om en midlertidig forhøjelse af de skattemæssige afskrivninger på nyopførte erhvervsbygninger, hvortil der foreligger to ændringsforslag, dels et rent redaktionelt

[Camre.]

ændringsforslag stillet af ministeren, dels et forslag fra fremskridtspartiet. Jeg tror, det vil være rigtigt at se dette forslag i forbindelse med lovforslag nr. L 223, som er et forslag om afskrivningsperioden for erhvervsbygninger af hr. Christophersen m. fl. Det er væsentligt at se i øjnene, at der er den forskel på disse to forslag, at regeringsforslaget specielt sigter på at forbedre afskrivningsmulighederne for moderniseringer og forandringer af nyopførte bygninger – og ingen kan vel betvivle, at der er behov for modernisering af en stor del af den eksisterende bygningsmasse inden for erhvervsområdet, ikke mindst inden for landbruget – mens man med det af hr. Christophersen m. fl. fremsatte forslag åbner mulighed for også at afskrive på bygninger, som ikke er nybyggede, men blot nyerhvervede. Jeg tror, det må være helt klart, at den beskæftigelsesfremmende virkning er langt større af det af regeringen fremsatte forslag.

Jeg skal anbefale, at man stemmer for det af regeringen stillede ændringsforslag – det er som sagt rent redaktionelt – og imod det af fremskridtspartiet stillede ændringsforslag til lovforslag nr. L 212.

Der er i denne gruppe endvidere et forslag fra hr. Christophersen m. fl. om ændring af lov om midlertidigt investeringsfradrag for maskiner, inventar og lignende driftsmidler. Det er et forslag, vi kender, idet det er indgået i tidligere støttelovgivning inden for de seneste par år. Man ønsker at ophæve dette lovforslags midlertidige karakter, og hertil er socialdemokratiets holdning ikke ubetinget positiv, men heller ikke helt negativ. Vi vil overveje dette i lyset af de videre forhandlinger mellem anden og tredje behandling. Vi tror ikke, det er rigtigt at gøre et sådant investeringsfradrag permanent, men man kan jo nok overveje muligheden af at gennemføre en vis forlængelse af den eksisterende lov.

Så foreligger der yderligere et forslag fra hr. Christophersen m. fl. om skattemæssig tilbageførsel af underskud i aktieselskaber. Dette forslag er vi imod, fordi vi finder, at det ikke i den aktuelle situation har nogen større positiv effekt på beskæftigelsen. Det samme gælder forslaget om ophør af halvårsbegrænsningen for visse skattemæssige afskrivninger m. v. og forslaget om konjunkturudligningsfonds, fremsat af hr. Anders Andersen m. fl. Der er videre

et forslag om forhøjelse af grænsen for anskaffelsesprisen fra 1.200 kr. til 1.800 kr. for visse mindre aktiver, som kan afskrives fuldt ud i anskaffelsesåret. Det er en vis prismæssig ajourføring, som det nok skulle være muligt at forhandle om.

Men generelt mener jeg, at hovedparten af de af hr. Christophersen m. fl. fremsatte forslag i denne gruppe indebærer en lettelse af erhvervslivets økonomiske vilkår og en bedring af afskrivningsregler m. v., som nok er en isoleret fordel for de berørte erhvervsvirksomheder, men som ikke med større sikkerhed gavner beskæftigelsen i den foreliggende situation. Vi synes, at disse forslag bærer præg af, at man ligesom betragter den eksisterende økonomiske krise som værende konjunkturbestemt og ikke ser i øjnene, at krisens hovedårsag er strukturelt betinget. Der er i regeringens beskæftigelsesforslag elementer, som sigter på en bedring af erhvervslivets vilkår, men det er forslag, som i langt højere grad er målrettede, og som tager hensyn til det forhold, at krisen er strukturbestemt.

Jeg kan som sagt anbefale at stemme for det af regeringen stillede ændringsforslag i denne gruppe og imod det af fremskridtspartiet stillede ændringsforslag.

Der er i denne gruppe yderligere et par lovforslag, for hvilke jeg ikke er ordfører; herom vil hr. Karl Nielsen gøre nogle bemærkninger.

Anden næstformand (Erlendsson):

Jeg skal gøre opmærksom på, at taletiden, også når der er to ordførere, i første omgang i alt er 10 minutter, og der er 4 minutter tilbage til hr. Karl Nielsen.

Karl Nielsen (S):

Jeg skal på socialdemokratiets vegne gøre nogle bemærkninger om lovforslag nr. L 228 og beslutningsforslag nr. B 57.

Lovforslag nr. L 228, som er et VKQ-forslag, går ud på, at der skal gennemføres sådanne ændringer i ligningsloven, at udgifter til forsøgs- og forskningsvirksomhed straks kan fradrages i den skattepligtige indkomst, herunder også forskningsudgifter for planlagte erhverv. Vi synes, at den gældende lovgivning på dette område er udmærket, idet den indeholder regler om, at udgifter til forskning og forsøgsvirksomhed kan fradrages, men med

[Karl Nielsen.]

den begrænsning, at udgifter til forskningsformål for den skattepligtige, når han har påbegyndt erhverv, eller udgifter til forskning m. v., der overstiger 30 pct. af den skattepligtiges overskud ved selvstændig virksomhed, afskrives over en årrække. Når dertil kommer, at ligningsrådet har visse dispensationsmuligheder, finder vi, at de nugældende regler er tilstrækkelige. Men jeg skal ikke på nuværende tidspunkt afskære mulighederne for, at vi sammen kan finde en løsning på dette problem, idet jeg går ud fra, at lovforslaget går til fornyet udvalgsbehandling mellem anden og tredje behandling.

Beslutningsforslag nr. B 57 fra samme parti-gruppe, VKQ, går ud på, at man ud over standardfradraget kan fradrage indtil 6.000 kr. på sin selvangivelse af beløb anvendt til reparation, vedligeholdelse og energibesparende investeringer i egen bolig. Der er mange grunde til, at vi synes, det er et dårligt forslag, dels provenumæssige, dels andre; f. eks. mener vi, der er betydelig mere beskæftigelseseffekt i tilskudsformen, som vi går ind for. I øvrigt mener vi, at man skal gå en anden vej, nemlig fjerne fradragene fra selvangivelsen, og dette forslag går i den stik modsatte retning.

Forslaget virker også forvridende på hele indkomstskattesystemet. Det vil være de største indkomster, som får den største glæde af et sådant fradrag. Vi har modtaget et bilag fra skatte- og afgiftsministeren, som fortæller os helt klart og tydeligt, hvilke skatteydere der får den største fordel. En skatteyder med lav indkomst på første trin vil få 2.496 kr. i lettelse, hvis han anvender fradragsbeløbet 6.000 kr., hvorimod en skatteyder med stor indkomst, som beskattes på tredje trin, vil få en lettelse på godt 4.000 kr.

Når dertil kommer, at den skattepligtige indkomst anvendes til udmåling af en lang række sociale ydelser, understreger dette, at man ikke skal gå fradragsvejen, men tilskudsvejen. Derfor finder vi forslaget uhensigtsmæssigt.

Jeg vil også stille spørgsmålet: hvad med lejerne, skal de helt lukkes ude i denne forbindelse?

Glistrup (FP):

De tre store politiske bevægelser i Danmark er alle enige om, at der med den problemstilling, vi behandler i denne periode af folketingsåret, skal ske milliardletterelser for virksomhe-

derne, for at vi kan genvinde konkurrenceevnen, for at vi kan opnå at få sat folk i arbejde og få produceret de varer, som skal til for at tilbagebetale valutagælden. Metoderne, som de tre store politiske partier vil anvende, er forskellige, men man kan vist ganske roligt fastslå, at de tre partier er helt enige om, at det ikke er ligegyldigt, hip som hap, om man anvender den ene, den anden eller den tredje metode, men at virkningerne er vidt forskellige. Man kan vist også fastslå, at de tre partier er enige om, at man kan ikke tillade sig både at bruge det, som det ene parti foreslår, og lægge det oven i det, det andet foreslår, og oven i det, som det tredje foreslår, for de samme penge kan nu engang ikke bruges to gange. Vi er med andre ord enige om, at problemstillingen er: hvor virker pengene bedst for, at beskæftigelsen og valutabalancen kan blive forbedret mest muligt?

Det er således – og derom vidner både det punkt på dagsordenen, vi allerede har overstået, og mange af dem, vi senere kommer til – at socialdemokratiet mener, man gør bedst gavn med milliarderne ved at gøre det, som min forgænger på talerstolen lige sagde, nemlig at give selektive tilskud til nogle virksomheder, altså at et eller andet regeringskontor bestemmer, at maskinfabrikken i X-købing skal have $\frac{1}{2}$ mill. kr., medens tekstilfabrikken i Fjordby ikke kan få noget som helst. Man skal altså sidde på kontorerne og finde ud af, hvem der skal have hvor mange penge inden for de forskellige erhvervsvirksomheder. Det er da også naturligt for et socialistisk parti at tage det udgangspunkt og tro, at man anvender pengene bedst på den måde. Det er det, der hedder planøkonomi, og hvis man virkelig tror, at danske erhvervsvirksomheder bliver drevet mest effektivt ved, at man fra et regeringskontor sidder og fordeler pengene via tilskud ad den ene og den anden vej, med den administration, det fører med sig, ja, så er det logisk at stemme for socialdemokratiets forslag. Jeg tror nok, at der fra denne talerstol, efterhånden som vi kommer ned igen med dagsordenen, vil blive fremført en hel del argumenter fra vor erhvervspolitiske ordfører, hr. Askjær Jørgensen, og fra andre om, hvorfor fremskridtspartiet ikke mener, det er den rigtige vej.

De ni forslag, vi behandler her, er stort set udtryk for den vej, som venstre vil gå, når man vil lette virksomhederne med milliardbeløb. Venstre siger i sit oplæg, at det gælder om

[Glistrup.]

at give forbedrede afskrivningsmuligheder og andre fordele i forbindelse med virksomhedernes skatteansættelser, altså de særlige skatteregler, som i praksis navnlig har erhvervspolitisk sigte. Der må jeg da sige, at hvis jeg skulle vælge imellem pest og kolera, ville jeg da så langt foretrække at tage venstres forslag fremfor at følge socialdemokratiets vej. De giver nemlig en mere generel løsning for erhvervslivet uafhængigt af sære nådes- og gunstbevisninger i mere eller mindre mørke kanaler fra regeringskontorers side. Derfor skal der siges dette gode om den blok forslag, vi her har til anden behandling.

Fremskridtspartiets løsning på at bruge milliardbeløbene er som bekendt, at vi i stedet for skal gavne virksomhederne ved, at vi forhøjer den skattefri bundgrænse, altså med andre ord forhøjer den del af lønnen, som nu går tabt for de pågældende medarbejdere ved, at den bliver trukket i kildeskat. Hvis man forhøjede den skattefri bundgrænse til de af os foreslåede 28.000 kr., ville det betyde, at der kom 6.000 kr. mere i lønmodtagernes lommer, og det ville igen sige, at erhvervsvirksomhederne selvfølgelig ikke skulle lægge disse 6.000 kr. over på deres lønkonto. Vi vil med andre ord gavne erhvervsvirksomhederne over den produktionsfaktor, som hedder arbejdskraften.

Så er det, man må spørge i den nuværende konjunkturpolitiske situation: når man skal give disse midler, som vi er enige om at give til erhvervsvirksomhederne, er det da rigtigt at lette produktionsfaktoren kapital, maskiner osv., som der er tale om ved investeringsfradrag, bygningsafskrivninger osv., eller at lette produktionsfaktoren arbejdskraft? Og når vi står i en arbejdslededsituation, forekommer det fremskridtspartiet at være rigtigere at lette på, at arbejdskraften kan blive billigere ved, at man ikke skal betale så meget for den fra arbejdsgiverens side, end at lette på, at maskinparken kan blive billigere. Letter man på maskinparken, kan man i hvert fald komme til at skabe mere arbejdslededsituation, fordi det bliver en fordel at bruge maskinpark i stedet for at bruge arbejdskraft, og selv med venstres investeringsfradrag, højere afskrivningsprocent o. lign. får man ikke den umiddelbare virkning, for det er immervæk sådan, at køber man en maskine for 1 mill. kr., indvinder man først beløbet over mange år via afskrivningsreglerne, mens man

derimod gør det direkte på arbejdskraften i forbindelse med lettelse af den skattefri bundgrænse, som i øvrigt også giver betydelige administrative fordele og de mange andre fordele, vi kender fra den almindelige økonomiske diskussion.

Derfor er fremskridtspartiet stort set imod de grundtanker, der er i hvert tilfælde i de dyreste af de forslag, vi behandler her, nemlig dagsordenens pkt. 2-10, fordi vi mener, pengene bruges bedre ved, at man forhøjer den skattefri bundgrænse, end ved, at man forøger afskrivningsgrundlaget. Men som det fremgår af betænkningerne, skal dette principielle synspunkt selvfølgelig ikke afholde os fra i detaljer at tage stilling til hvert enkelt forslag, og de steder, hvor det ikke koster noget videre i pengebeløb, er vi selvfølgelig indstillet på at gå den vej og følge de anvisninger, som ligger i disse forslag.

Nu hørte vi alle sammen med stor interesse hr. Jens Peter Jensens indlæg tidligere i dag om, hvor forfærdelig dårligt disse forslag hidtil er blevet behandlet i folketinget. Jeg mener dog, det til en vis grad er partiernes egen skyld, at man ikke i betænkningerne forslag for forslag klart har redegjort for, hvorfor man vil stemme for det og det eller stemme imod det og det, og udtrykkeligt redegjort for, hvilke ændringsforslag man ønsker at stille. Men skønt jeg ikke har særlige aspirationer i retning af at være en skinhellig rad, vil jeg dog gerne sige, at hr. Jens Peter Jensens kritik ikke ramte fremskridtspartiet, for vi har i samtlige 48 betænkningensbidrag forklaret, hvad der er vor holdning til hvert enkelt forslag. Det skylder vi folkestyret, og det skylder vi ikke mindst de mennesker, som skal leve under disse love. For hr. Jens Peter Jensen var jo bestemt ikke den, der overdrev i sin beskrivelse af, hvad der sker her i disse dage.

Der sker det, at vi gennemfører lovregler af et indhold, som kan være aldeles ødelæggende og katastrofalt indgribende for mange mennesker rundt omkring i Danmark. Foreløbig har vi haft en førstebehandling sidste mandag, hvor der ikke var nogen, der sagde noget særligt om de enkelte lovforslag; der var ikke i det offentlige møde nogen som helst vejledning for befolkningen. Derefter har vi en andenbehandling i dag, hvor vi holder bunkebryllup en masse, og hvor vi nu f. eks. her står og behandler 9 forslag, som hver for sig nok for-

[Glistrup.]

tjente en indgående behandling, men hvor der simpelt hen ikke er tid til det, med den meget begrænsede taletid, der opstår, når man i den grad sammenbunder forslag. Vi har i dag 27 forslag inden for skatteområdet til anden behandling. Endnu har skatteministeren overhovedet ikke været på folketingets talerstol i denne samling, heller ikke under førstebehandlingen af forslagene, hvor der endda var nogle og tredive, der angik skattemæssige emner, og vi har ikke hørt ministeriets kommentarer, som vi plejer at have som indledning, når vi skal føre debatter om private lovforslag, hvor bemærkningerne jo typisk er mindre indgående.

Det er derfor fuldstændig korrekt, som hr. Jens Peter Jensen sagde: vi kan simpelt hen ikke være bekendt i den grad at skære alle de dele af, som grundloven foreskriver. Og man kan vist ganske roligt forudsikke, at vi heller ikke får en indgående forhandling her i folketingssalen om de enkelte lovforslag under tredje behandling, uanset hvordan den almindelige politiske situation her i landet er, når tredjebehandlingsdag indfinder sig. Det kan vi simpelt hen ikke være bekendt, vi må se at komme væk fra den sædvane, der har udviklet sig i retning af, at man i den grad springer op og falder ned på selve det arbejde, som efter vor grundlov er det centrale, nemlig 3 behandlinger i folketingssalen.

Aksel Pedersen (V):

De forslag, som her er samlet til behandling, har jo tilfælles, at de har det sigte, at man ikke først kalder pengene ind til statskassen for derefter at uddele dem til bestemte grupper, men at pengene i langt højere grad vil være en direkte støtte for det erhvervsliv, som skal skaffe valutaen og få arbejdspladserne til at gå godt, et erhvervsliv, som må arbejde under højrentevilkår og i konkurrence med lande, der har et langt bedre omkostningsniveau, et erhvervsliv, som vi i langt højere grad har grund til at støtte end at skabe vanskeligheder for.

Men sigtet med de forskellige afskrivningslove er også at skabe arbejdspladser, og beregningerne fra ministeriet viser, at denne virkning er til stede, at man endda i fuldt mål kan klare sig med det af regeringen fremsatte forslag, især på længere sigt.

De lovforslag, mit ordførerskab omfatter, er nr. L 212 og L 223 om afskrivninger på erhvervsmæssige bygninger. Nr. L 212 er fremsat

af ministeren. Til dette har han selv stillet ændringsforslag, som har til formål at forhindre dobbeltafskrivninger, og dette ændringsforslag vil vi støtte. Fremskridtpartiets ændringsforslag kan vi ikke stemme for.

I øvrigt vil jeg henvise til det af VKQ fremsatte forslag nr. L 223, som vi finder er mere i takt med moderne bygningsnedslidningstid.

Lad mig om afskrivninger blot sige, at det, der reelt sker, er, at man vedtager den takt, hvormed et driftsmiddel kan fradrages. Hvis en virksomhedsejer afskriver for hurtigt og det afskrevne sælges til en højere værdi end den, det er nedskrevet til, må den pågældende jo tage det for meget afskrevet op som et tillæg til den skattepligtige indkomst.

Hvorfor siger jeg selvfølgeligheder? Fordi man ofte får det indtryk, at der er mange, også medlemmer af dette ting, der ikke er klar over disse sammenhænge. Afskrivning er en forsinkelse af fradraget for en driftsudgift og ikke en foræring.

Det af venstre, de konservative og kristeligt folkeparti fremsatte lovforslag om en konjunkturudligningsfond vil gøre det muligt for selverhvervende at få en jævn indkomst. Alle pengene kommer til beskattning, blot vil man over en 5-årig periode være i stand til at udjævne indkomsterne, analogt med de medborgere, der ikke er undergivet svingende konjunkturer. Hertil er der ikke stillet ændringsforslag, lige så lidt som til de andre forslag i denne gruppe, på nær nr. L 212.

Jeg kan ikke tro, at der er en sådan enighed om de af venstre, de konservative og kristeligt folkeparti fremsatte forslag, og kan ikke lade være med at sige, at den arbejdsmåde og det pres, som regeringen i denne augustsamling har lagt på dette ting, ikke giver mulighed for rimelige arbejdsforhold og stillingtagen til forslagene. Dette kan være grunden til de manglende ændringsforslag, og så kan man spørge: er en sådan arbejdsgang rimelig, og er den ikke med til at nedsætte os i befolkningens øjne?

Lovforslag nr. L 228 er fremsat for at støtte private, således at det bliver muligt for dem at udgiftsføre eller aktivere udgifter til forskning og forsøg for derved at sidestille dem med virksomheder.

Venstre, de konservative og kristeligt folkeparti har også fremsat beslutningsforslag om mulighed for større fradrag for energibesparende investeringer, reparationer og vedligeholdelse af egen bolig på indtil 6.000 kr. Jeg må her

[Aksel Pedersen.]

gøre opmærksom på, at det ikke skal være et tillæg til det nuværende 2.000 kr.s fradrag på selvangivelsen; det er indbefattet i de 6.000 kr., men vi er klar over, at det i nogen grad har kunnet misforstås i lovforslaget. Forslaget er ment som et modstykke til at give tilskud. Det vil være arbejdsskabende, og det vil samtidig, fordi det kræver dokumentation, bidrage til at forhindre det såkaldte måneskinsarbejde.

Lovforslagene nr. L 224, 225 og 226 omhandler skattemæssig tilbageskrivning af under-skud i aktieselskaber, ophævelse af halvårsbe-grænsning for aktivering på driftsmidler samt en ajourføring af den gældende grænse på 1.200 kr. til 1.800 kr.s fradrag for aktiver til straksafskrivning.

Som sagt er det fælles for de forslag, som er fremsat af venstre, de konservative og kristeligt folkeparti, at man i stedet for at give tilskud, som betales af borgerne selv, vil give erhvervs-livet sådanne forhold, at det i den konkurrence, som bliver stadig hårdere, kan bruge dansk ini-tiativ og arbejdskraft til en fælles fremgang. Det sker kun, hvis fornyelse, konkurrenceevne og forskning tilgodeses på en rimelig måde, og hvis erhvervslivet ikke bliver udsat for stadig ændrede vilkår fra statens side – det sidste må-ske ikke mindst. De arbejdsvilkår, som er-hvervs livet har haft i de sidste år med skiftende forslag, har afgjort været en stor hindring for udfoldelse af initiativ, og det vil venstre gøre hvad det kan for at modvirke.

Stetter (KF):

Skatte- og afgiftsudvalget har afgivet betæn-king over 27 forslag, men dette er ikke udtryk for, at udvalgsbehandlingen af disse forslag er tilendebragt, tværtimod. Midt i arbejdet udtalte statsministeren ønske om, at der blev afgivet betænkning over forslagene, og udvalgets fler-tal fulgte denne opfordring; det er udvalgets ret.

Udvalget har afgivet betænkningerne, uden at man har diskuteret svarene fra ministeren, uden at man har haft en politisk drøftelse af disse forslag, og uden at man har stillet de ab-solut nødvendige tekniske og politiske ænd-ringsforslag. Man har også afgivet betæn-king, uden at alle partierne har afgivet deres tilkendegivelse om, hvordan de vil stemme til disse forslag.

Forslagene er derfor bestemt ikke egnede til anden behandling, endsige vedtagelse eller for-

kastelse ved tredje behandling. Derfor skal jeg begrænse mig til at meddele, hvordan vi agter at stemme til de to ændringsforslag, som findes i betænkningen til lovforslag nr. L 212. Vi ag-ter at stemme for ændringsforslaget under nr. 1 og imod ændringsforslaget under nr. 2.

Vi anbefaler beslutningsforslag nr. B 57 un-der dagsordenens punkt 4 til vedtagelse, og vi anbefaler de øvrige forslag under punkterne 3, 5, 6, 7, 8, 9 og 10 til fortsat behandling i ud-valget.

Bollmann (CD):

Om de ni forslag, der her er til anden be-handling, og som i det store og hele er forslag af erhvervsfremmende karakter, skal jeg på CDs vegne først sige, at de naturligvis må ses i sammenhæng med det store lovkompleks, der i øvrigt er til behandling i disse dage. Derfor må det forbehold, som vor tidligere ordfører her i dag har fremført, også gælde for disse forslag; vi må se, hvordan finansieringen kom-mer til at tage sig ud i det hele taget. Jeg rø-ber vel ingen hemmelighed ved at sige, at vi har en del sympati for flertallet af disse lov-forslag, det gælder naturligvis også regeringens forslag nr. L 212.

Der er særlig ét forslag, som jeg vil hæfte mig ved, og det er beslutningsforslag nr. B 57, som bortset fra maksimumsgrænsen ligner det af centrum-demokraterne forleden fremsatte lovforslag til forveksling.

Jeg er ikke enig i de bemærkninger, der er faldet om, hvor meget forslaget vil koste, for jeg føler, at man ganske glemmer virkningerne over for det såkaldte måneskinsarbejde, hvor meget store beløb vil kunne komme frem til be-skatning og momsberigtigelse, hvis dette forslag vedtages. Man glemmer også, at forslaget vir-kelig er beskæftigelsesfremmende, måske i hø-jere grad end mange andre af de såkaldte be-skæftigelsesforslag. Det er klart, at CD derfor er positivt over for netop dette forslag, og når vi ikke har insisteret på at få vores eget forslag frem til afstemning nu, hænger det selvfølgelig sammen med det, vi flere gange har påpeget, nemlig at det er uanstændigt at presse så mange lovforslag igennem på den korte tid, der rent faktisk har været til rådighed. Men CD vil gen-optage sit forslag i den ordinære samling, når samtlige provenu- og beskæftigelsesmæssige konsekvenser har kunnet blive belyst på en for-svarlig måde.

Jeg skal indskrænke mig til at sige, at cen-

[Bollmann.]

trum-demokraterne vil vente med at tage endelig stilling til lovforslagene som helhed til tredje behandling. Vi vil stemme for det af regeringen stillede ændringsforslag til nr. L 212 og stemme imod det af fremskridtspartiet stillede ændringsforslag til samme lovforslag.

Ole Olsen (SF):

Jeg skal ligesom en række af de andre ordførere begynde med at sige, at jeg ikke synes, denne bunke lovforslag har fået nogen rimelig behandling i udvalget og bestemt heller ikke i salen. Der er jo næppe ét eneste af disse lovforslag, som opnår det, som er meningen, nemlig at komme igennem tre ganske regulære behandlinger i salen. Det er utilfredsstillende, og fortsætter man med den melodi, er vi helt sikre på at være med til at grave en grav til det demokrati, som vi vel alle sammen i hvert fald foregiver at kæmpe for.

Disse indvendinger gælder også de forskellige lovforslag, som her er til behandling, og som alle sammen undtagen lovforslag nr. L 212 er forslag fra VKQ.

Jeg har ikke meget rosende at sige om noget af forslagene. Det fremgår allerede af betænkningerne, hvor vi fra pkt. 3 på dagsordenen og fremefter har anbefalet, at forslagene bliver forkastet.

Om regeringens lovforslag skal jeg indskrænke mig til at sige, at den ros, jeg kan give det, må gå ud på, at det i hvert tilfælde er et bedre forslag end forslag nr. L 223 om afskrivning på erhvervsbygninger. Jeg tror ikke, man får lavet ret mange jobs, hverken med det ene eller det andet forslag. Det, der sker, er vel egentlig, at man tillader nogle afskrivninger og dermed opfordrer til spekulation i erhvervsbyggeri. Vi fik oplyst i udvalget fra et udvalgsmedlem, at det eneste, der ville ske, var, at der ville blive dannet en slags trusserederier på land. Det var tandlæger osv., som opkøbte erhvervsjendomme og derefter udlejede dem og trak afskrivningerne fra i deres private indtægter.

Vi er altså stærkt tvivlende over for, om der ligger nogen beskæftigelsesmæssig virkning i noget af forslagene. Det turde dog være indlysende, at regeringsforslaget er langt det bedste, idet man her dog kun tager nybyggede ejendomme med. Hvordan man tror der kan skabes beskæftigelse ved at tillade højere afskrivninger i gamle erhvervmæssige ejendomme, overstiger i hvert fald min forestillingssevne.

Om alle de forslag, der foreligger fra VKQ, gælder det, at det er yderst tvivlsomt, om de overhovedet har nogen som helst beskæftigelsesmæssig virkning.

Om lovforslag nr. L 222 om midlertidigt investeringsfradrag for maskiner, inventar og lignende driftsmidler må man sige, specielt om investeringsfradrag for maskiner og inventar osv., at det vel simpelt hen opfordrer til en rationalisering, som overflødiggør arbejdskraft. Her må man nok vurdere, at forslagens virkning på beskæftigelsen i det hele er negativ.

Det må erkendes, at man på 10 minutter ikke på forsvarlig måde kan gennemgå 9 lovforslag, og jeg skal derfor undlade at forsøge på at gøre det og håbe på, at vi får den nødvendige tid under tredjebehandlingen, og at man til den tid kan få gennemgået forslagene enkeltvis, således at man kan komme frem til en rimelig bedømmelse, for selv om man indstiller et lovforslag til forkastelse, kan man jo da godt ønske, at det bliver bedømt på rimelig vis heroppe fra talerstolen.

Vi håber naturligvis som alle andre, at disse forslag skal til fornyet udvalgsarbejde. De er ikke blevet ordentligt belyst i udvalget. Vi har ikke kunnet få de beregninger fra regeringen, som vi har bedt om, og de bemærkninger, vi har fået, er i den grad uigennemsigtige, at man simpelt hen ikke er i stand til at bedømme virkningen af lovgivningen på den baggrund.

Jørgen Jensen (DKP):

Såvel betænkningen som de udtalelser, der er faldet heroppe fra talerstolen, viser med al tydelighed, at denne anden behandling mere skal bruges til at vinde tid til de forligsforhandlinger, der foregår uden for denne folketingsaal, og det er da også helt klart, at den stilling, man vil tage til forslagene, alene bliver bestemt af, hvilken koalition der bliver dannet senere under de forligsforhandlinger, som foregår.

Men jeg kan sige, at kommunisterne, uanset hvad der kommer ud af forligsforhandlingerne, ikke kan stemme for noget af disse ni forslag. Vi vil gå imod dem, og jeg skal bare nævne tre grunde til det.

For det første er der ikke behov for yderligere skattelettelser og afskrivningsmuligheder til virksomheder og de økonomisk bedst stillede i dette land; det viser ikke mindst årsberetningerne og regnskaberne fra banker og andre virksomheder. Det er da ret talende, at profitten gennemsnitligt er steget det sidste år efter

[Jørgen Jensen.]

en foreløbig beregning med godt 25 pct., og de 125 største virksomheder i Danmark har haft en profitstigning på 38 pct. Det er sket i en situation, hvor man siger til arbejderne, at de skal holde deres lønkrav inden for en lønramme på 2 pct. plus en dyrtidsportion, i alt 6 pct. Det er klart, at det ikke er den vej, man skal gå, hvis man skal løse beskæftigelsesproblemerne eller de økonomiske problemer i dette land.

For det andet er der ingen sikkerhed for, at øgede profitter til selskaber og virksomheder bliver investeret i nye arbejdspladser. Tværtimod har vi jo gennem hele den lange periode, hvor man har sagt, man har ført indkomspolitik, haft lige de modsatte erfaringer. Det har vist sig, at virksomhederne ikke har benyttet overskuddene til investering i nye arbejdspladser, men har overført de penge, som er skabt ved en indsats på danske arbejdspladser, til spekulationsmuligheder både herhjemme og i udlandet. Det er da rigtigt, at de afskrivningsmuligheder, som ligger i forslagene, ikke vil fremme beskæftigelsen, men betyder, at man vil investere penge i maskiner, i en arbejdsbesparende indsats på arbejdspladserne, altså at de vil virke direkte modsat det, man taler om.

For det tredje er beskattningen af aktieselskaber og virksomheder i forvejen alt for ringe; vi så hellere en ligestilling imellem selskabsbeskattningen og den personlige indkomstbeskattning. Den såkaldte »aktion store selskaber« viste da også, at der absolut ikke er nogen anledning til at forbedre eller fremme legale skatteunddragelser, og de få krydsrevisioner, der har været gennemført, har vist det samme.

Vi kan som sagt ikke medvirke til gennemførelse af disse ni lovforslag, men vi vil, som andre har sagt det, ved en kommende udvalgsbehandling fortsat afsløre, hvad der reelt ligger i dem, nemlig en omfordeling af de værdier, der bliver skabt, til storkapitalen og til arbejdsgiverne, og det vil vi ikke medvirke til.

Niels Helveg Petersen (RV):

Hvad angår lovforslag nr. L 212, kan vi fra det radikale venstres side støtte det af ministeren for skatter og afgifter stillede ændringsforslag. Vi afviser ikke, at netop bygningsafskrivninger i den foreliggende situation kan have gavnlige virkninger for investeringerne, ikke mindst måske i landbruget.

Hvad angår lovforslag nr. L 228, er det et af de forslag, vi gerne ser nærmere på i udvalget.

Derimod gælder det om beslutningsforslag nr. B 57, i den udformning det har her, at dette forslag rejser en række spørgsmål. For det første rejser det det spørgsmål, om forslagsstillerne ikke selv anser dette for at være boligforligsstof. I boligforliget er der jo indgået en række aftaler om den skattemæssige behandling af boligen, og efter vor opfattelse ligger dette forslag inden for det, man kan kalde boligforligsstof, og bør allerede af den grund tages ud og behandles i forbindelse med forhandlingerne om en langsigtet boligpolitik, som jo inden længe skal tage deres begyndelse.

Jeg vil gerne spørge forslagsstillerne om deres holdning til netop dette problem. Er det noget, man har overvejet? Har man fremsat dette forslag i fuld bevidsthed om, at det ikke harmonerer med boligforliget? Eller har man den opfattelse, at forslaget, som det foreligger, er i overensstemmelse med boligforliget? Jeg mener, at forslagsstillerne skylder os en redegørelse for deres holdning til dette. Jeg vil gerne minde om, at der i en tidligere fase i diskussionerne imellem partierne i denne omgang har været forslag fremme, som er blevet trukket tilbage, fordi de blev anset for at være i strid med boligforliget, og derfor har dette spørgsmål ganske betydelig politisk interesse.

Hvad selve indholdet af forslaget nr. B 57 angår, er vi imod dette forslag, og vi er det i det væsentlige af 3 grunde: For det første fordi det er de største indkomster, som vil have den største fornøjelse af dette fradrag. For det andet fordi vi er betænkelige ved i det hele taget at forøge antallet af fradrag på selvangivelsen. Vi mener, at man skal gå den anden vej, når det drejer sig om selvangivelsen, og når det drejer sig om vor skattelovgivning, nemlig at forsøge at forenkle, at rydde op i fradragene og ikke føje nye ting til. Et af de væsentligste elementer i en kommende skatteomlægning, skattereform, eller hvad man skal kalde det, må netop være en indsats på hele fradragssiden, og vi må derfor afvise, at man her indfører helt nye fradrag. Endvidere er dette forslag isoleret set udtryk for en forskelsbehandling af lejere og ejere, som vi ikke kan acceptere.

Vor sympati for forslaget i den form, det

[Niels Helveg Petersen.]

foreligger i, kan derfor alt i alt siges at ligge på et meget lille sted. Da vi imidlertid ved, at disse forhold fortsat indgår i de politiske forhandlinger, er vi også klar til at diskutere dem, men det foreliggende forslag anser vi for at være ubrugeligt.

Hvad angår lovforslag nr. L 222 om investeringsfradrag, er det spørgsmål, som må gøres til genstand for fortsat behandling.

Lovforslag nr. L 223 om særlig indkomstskat må vi afvise.

Lovforslag nr. L 224 om skattemæssig tilbageførsel af underskud er noget, vi er klar til at forhandle videre om i udvalget.

Vi har ingen særlig sympati for forslaget om ophør af halvårsbegrænsningen, lovforslag nr. L 225. Den gamle regel, hvorefter der kunne afskrives fuldt ud på aktiver indkøbt helt op til de sidste dage i året, gav anledning til betydelig forargelse i befolkningen, og vi er betænkelige ved at ophæve denne halvårsbegrænsning.

Derimod har vi klar sympati for at sætte grænsen for »straksafskrivninger« op fra 1.200 kr. til 1.800 kr. Vi mener, det er en rimelig ajourføring.

Forslaget om konjunkturudligningsfond har jo været diskuteret her fra folketingets talerstol ved adskillige lejligheder. Vi har vendt os imod forslaget, og det har fortsat ikke vor sympati.

Arne Bjerregaard (KrF):

Jeg skal straks sige til hr. Niels Helveg Petersen, at vel må vi indrømme, at beslutningsforslag nr. B 57 rører ved boligforliget, men jeg må bare gøre opmærksom på, at også det radikale venstre ved et tidligere forlig i februar var med til at røre ved boligforliget og ændre aftaler, der var indgået i boligforliget. Ganske vist blev man enig med de forskellige boligforligspartnere om en ændring af boligforliget, men det havde vi selvfølgelig også håbet var muligt her.

Jeg må sige om alle de forslag, der foreligger her, at de, som det allerede er sagt, ikke har fået en rimelig behandling i udvalget. Bortset fra lovforslag nr. L 212 er kristeligt folkeparti medforslagsstiller til dem alle, og vi må da erkende, at lovforslag nr. L 212 er en indrømmelse fra regeringens side over for visse af vore synspunkter.

Jeg skal da også gerne her indrømme over for regeringen, at kristeligt folkeparti tidligere

har været med til at vedtage lovgivning, hvorefter man gav tilskud såvel til det ene som til det andet og også til erhvervslivet. Men vi erkender blankt, at en tilbagevendende tilskudsordning får en virkning, der er modsat den oprindeligt påtænkte, på den måde, at når de, der skal udnytte tilskuddene, efterhånden finder ud af, at tilskuddene vender tilbage år for år, vil de, som ellers ville have udført arbejdet, udskyde det; hvis de ikke kom med i tilskudskøen i første omgang, venter de med arbejdet, til de kan komme ind i køen, næste gang man herfra bevilger tilskud. Derfor tror jeg ikke, man bør fortsætte med tilskudslovgivning, og det er på den baggrund, vi er med til at fremsætte disse forslag, som sådan set skal give den samme virkning, nemlig fremme beskæftigelsen og fremme produktionen. Det er nu engang sådan, at vi i et privatkapitalistisk samfund nødvendigvis må ophjælpe erhvervene. Det er alle jo enige om i dette samfund, minus visse teoretikere på venstrefløjten. Man erkender, at vi har et privatkapitalistisk samfund, og man erkender, at erhvervslivet er med til at skabe den produktion, som er forudsætningen for vores levestandard. Ja, lad mig sige det populært: det er guldhønen, som skal lægge guldæggen til hele samfundet, og hvorfor så ikke fodre den guldhøne ordentligt i stedet for næsten at slagte den? Det er det, vi har villet være med til i disse forslag, og vi har ikke på noget tidspunkt sagt til regeringen, at det er ultimative krav. Vi har sagt, det er forslag, som vi mener er rimelige i den givne situation, og som kan være med til at fremme produktionen og beskæftigelsen. Men vi erkender, at vi efterhånden i dette samfund har lært, at man skal være misundelig, hvis nu erhvervslivet skulle få fem flade ører mere end vi andre eller måske lige så meget som vi andre såkaldte lønmodtagere. Men jeg tør næsten garantere for, at hvis vi ikke gør erhvervslivet attraktivt for folk, hvorfor i alverden skulle folk så søge over i og beskæftige sig med at styre erhvervsvirksomheder, lede erhvervsvirksomheder, eje erhvervsvirksomheder, hvorfor skulle de påtage sig den besværlighed, hvis det ikke var attraktivt? Der er ikke anden vej i et privatkapitalistisk samfund end at styrke erhvervslivet, hvis man vil ud af en økonomisk krise. Og vi må da selvfølgelig også notere, at vi sidste år var med i augustforliget og dér var med til at gennemføre en indkomstpoltik, som vi håbede kunne stabilisere og forbedre vores økonomiske situa-

[Arne Bjerregaard.]

tion. Men vi må erkende, at de økonomiske beregninger ikke går ud fra, at man fastholder denne indkomstpøolitik i det omfang, som vi har vedtaget en folketingsbeslutning om.

Så er vi da nødt til at sige: ja men vort erhvervsliv kan ikke tåle omkostningsstigninger, hvis det skal redde os ud af vores økonomiske situation. Så må vi på anden vis tilgode-se vort erhvervsliv. Det er det, vi bl. a. har ønsket og villet med disse forslag. Ikke for erhvervslivets blå øjnes skyld, men af hensyn til hele samfundet. Og lad mig sige nok en gang: i et privatkapitalistisk samfund er der ikke anden vej.

De, der ønsker et andet samfund, ja vel, de skal stå op og sige, at nu vil vi have ændret til et statskapitalistisk samfund eller et socialistisk samfund. Men jeg har – bortset fra visse kaffeklubsentusiaster – ikke hørt, at man ønskede dette.

Om de enkelte forslag, som jeg ikke mener har fået den behandling, de fortjener, skal jeg ikke udtale mig videre. Jeg håber, at de vil få en anstændig behandling senere i udvalget.

Hjortlund Christensen (DR) :

Jeg skal hermed begrunde retsforbundets stilling til lovforslagene og ændringsforslagene.

Vi er ikke medlem af skatte- og afgifts-udvalget, men har selvfølgelig gjort os vore betragtninger i forbindelse med det materiale, vi har kunnet få, og vi vil søge at give en retfærdighedsvurdering over lovforslagene.

Lovforslag nr. L 212 vedrører afskrivning på nyopførte erhvervsbygninger. Vi kan tiltræde dette forslag, idet vi finder, at justeringen fra 6 til 9 pct. er værdifuld.

Ændringsforslag nr. 1 kan vi stemme for, hvorimod vi vil stemme imod ændringsforslag nr. 2.

Lovforslag nr. L 228 angår fradrag af udgifter til forsøg og forskning. Intentionerne i dette lovforslag kan være nok så gode, men hvem er det, der hovedsagelig får disse fordele? Det er de store, kapitalstærke, monopolistiske selskaber, der løber med fordelene. Der er en del love, der giver muligheder for en fornøftig hjælp på det område for mange, mange virksomheder her i landet, og vor mening om hele den problematik og alt dette overbud er: lad dog erhvervslivet få fred til at skabe en udvikling i fri konkurrence!

Beslutningsforslag nr. B 57 angår fradrag for udgifter til reparation, vedligeholdelse og energibesparelser på 6.000 kr. Jeg vil sige, at i energibesparelsens navn gøres der mange krumspring for at opnå særrettigheder. Forslaget fortjener overhovedet ingen kommentarer. Vi ønsker at stemme imod det.

I lovforslag nr. L 222 foreslås en 10 pct.s ekstra afskrivning på driftsmidler. Det er et stykke overbudspolitik. Selv om det i denne situation måske nok kunne fortjene at blive fremmet, vil vi dog stemme imod, for i en anden politisk situation ville loven blive ophævet. Vi har et erhvervsliv, som trænger til at få arbejdsro og ikke alle disse justeringer med de skiftende flertal og forhold, der er i dette høje ting. Vi kan simpelt hen ikke være bekendt, at lovgivningen på det afskrivningsmæssige område skal være katebald for de politiske intentioner, der skiftevis er her.

Lovforslag nr. L 223 om afskrivning på erhvervsbygninger med 10 pct. i fem år er fremsendt af et triumvirat af V, K, Q – jeg ved ikke, om det eksisterer længere, men det gjorde det den dag. Vi må stemme imod. Afskrivningsproceduren skal også her bruges som tilskud. Respekten omkring afskrivningsproceduren skal og bør bevares, så det er muligt for erhvervslivet ligesom på alle andre områder at drive en sund forretning og have en lille smule tillid til, at man ikke absolut behøver at investere efter en tilfældig lovgivning, men kan gøre det efter behov.

Lovforslag nr. L 224 går på tilbageførsel af underskud fra aktieselskaber m. fl. Her er dog en ting, retsforbundet kan være positivt over for. Der sker jo ting inden for erhvervslivet, der giver uligheder med hensyn til indtjening. Nu har vi haft nogle høstår, som giver mulighed for, at disse underskud retmæssigt kan afskrives, og når vi i disse ting den ene dag laver en lov, der har ét sigte, og næste dag laver en anden lov, der har et andet sigte, så synes jeg nok, man burde mildne forholdene for de stakkels mennesker, der skal jage til eksperter og revisorer for i det hele taget at følge med.

Lovforslag nr. L 225 drejer sig om den afskrivningsprocedure, der er gennemført med de såkaldte halvårsbegrænsninger. Disse halvårsbegrænsninger blev indført på et tidspunkt, da man troede, at samfundet var velhavende, men man har gjort erhvervslivet den tjeneste,

[Hjortlund Christensen.]

at det skal forsøge at få sine indkøb placeret sammen med afskrivningsprocedurens største fordele, og det er absolut ikke erhvervsfremmende. Derfor vil vi gerne stemme for dette lovforslag, altså for tilbageførsel til pro anno afskrivninger.

Lovforslag nr. L 226 drejer sig om en forhøjelse af anskaffelsesprisen ved fuld afskrivning af driftsmidler fra 1.200 til 1.800 kr. Det er en justering, vi fuldt ud kan gå ind for. Skulle man følge pristallet, skulle beløbet nok have været noget højere.

Vi har endnu et forslag fra triumviratet, nemlig det om konjunkturudligningsfonds. Det lovforslag har to formål: 1) opsparring og 2) skattefordele. Hvis lovforslaget havde en opsparringstendens, kunne vi acceptere det, men den er meget tvivlsom. Derfor er det skattefordelene, der er det indlysende formål, og det vil vi absolut stemme imod, fordi det har slagside og kun vil blive brugt til fordel for dem, der har mulighed for at henlægge sådanne beløb.

Til slut vil jeg gerne sige, at hele det lov-raseri og lovræs omkring afskrivningsproblematikken bør finde et fast leje. Man politiserer jo afskrivningerne fra særlige kredse her i vort samfund, og jeg synes, at dette høje ting burde have respekt for en ganske almindelig maskinnedslidning, således at man kunne få det ud af det politiske liv og den politiske agitation.

Waldorff (VS):

Nu ser det jo ikke ud til, at salen har lyst til at høre på de store udfoldelser, men jeg vil nu godt sige noget principielt alligevel om de ting, vi behandler her, altså hovedsagelig de borgerlige partiers erhvervsstøtteforslag, fordi disse forslag faktisk meget godt viser, hvad en borgerlig krisepolitik går ud på.

Nøgleordet i denne krisepolitik er skattebegunstigelser. I de borgerliges egen selvforståelse skal disse skattebegunstigelser bruges til at fremme investeringer, og de skal øge konkurrencemulighederne ud fra en filosofi om, at hvis profitmulighederne bliver bedre, vil man være i stand til at konkurrere med de priser, som de holder sig i udlandet. En del af forslagene retter sig imod at fremme investeringslysten, som påstås at være, og som i øvrigt er, svigtende i erhvervslivet; det drejer sig om forslaget om permanent investeringsfradrag for

maskiner og andre driftsmidler på 10 pct., det drejer sig om forhøjelsen af grænsen for fuldstændig afskrivning af driftsmidler, og der er vist flere andre ting med i den omgang.

Så er der andre forslag, som mere direkte sigter på at øge profitterne, f. eks. forslaget om tilbageførsel af underskud i aktieselskaber, om konjunkturudligningsfonds og i vid udstrækning også forslaget om, at man nu kan afskrive 10 pct. på sine ny erhvervede bygninger.

I forslagene, altså både de investeringsfremmende og de mere direkte profitstøtteforslag, er der ikke tale om nogen egentlig sortering af støtten, men der vil nok alligevel med disse forslag blive tale om, at de større virksomheder får mere gavn af de forbedrede afskrivningsregler end de mindre virksomheder.

Der skal imidlertid helst være noget til dem alle sammen, og for at alle kan føle sig dækket ind, vil man samtidig med erhvervsstøtteforslagene indføre nogle fuldstændig himmelråbende forbedringer for parcelhusejere. Ikke bare skal man kunne afskrive reparationer og vedligeholdelse langt ud over, hvad man har kunnet hidtil, det skal også være muligt at trække udgifter fra, som i virkeligheden tjener sig selv ind flere gange, nemlig ved, at man kan afskrive forbedringer, som sparer energi. Man indvender, at der også er arbejdere, som bor i deres eget hus. Ikke desto mindre vil netop med sådan et forslag fordelen for store indtægter være næsten dobbelt så stor som for små indtægter. Generelt er det i øvrigt sådan, at den støtte, som gives i form af et nedslag i den skattepligtige indtægt, også er den mest asociale støtte. Det er gennemført så konsekvent i de borgerlige forslag, som vi behandler her, at man kun kan se den asociale virkning som en helt bevidst bestræbelse hos de borgerlige partier.

Hvis man skal skære igennem den moralske forargelse, som ellers nok kan være på sin plads, hvad er så egentlig målet for den slags forslag her? Målet er, at man ved hjælp af statsmagten ændrer fordelingen imellem klasserne; man mindsker arbejderklassens andel, og man øger profitterne. Det er i det store og hele også socialdemokratiets mål med krisepolitikken, men til forskel fra socialdemokratiet vil de borgerlige undgå, at staten kommer til at optræde bare en lille smule styrende og regulerende i den interne fordeling blandt kapitalisterne. Det betyder i princippet, at de borgerlige vil lade krisen få frit løb, at konkurrencen

[Waldorff.]

må afgøre, hvem der skal overleve, og hvem der skal bukke under. Dermed er det også klart, at den borgerlige politik ikke går ud på at forsøge at løse krisen, men man lader den løbe ud, man lader den rense ud, så man kan komme videre imod et nyt opsving og derefter selvfølgelig en ny krise, men det sidste siger man ikke noget om.

Der er tre påstande i den borgerlige krisepolitik, som man må ramme en pæl igennem. For det første, at man igennem en forøgelse af profitterne – det er det, man kalder sænkning af omkostningsniveauet – kan gøre noget væsentligt ved konkurrenceevnen og på den måde eksportere krisen til andre lande. Det er klart, at den nationale kapital, som har mest held med at presse arbejderklassen, kan få et lille forspring, men dels er det altså lille, fordi alle andre lande forsøger sig med de samme midler, dels vil sådanne forspring hurtigt ophæves, fordi kapitalen arbejder mere internationalt end nogen sinde.

For det andet må man ramme en pæl igennem snakken om, at den danske kapital er en eller anden form for fællesskab, som skulle have en eller anden fælles interesse over for udlandet. Det er løgn og latin, når man lader, som om den borgerlige krisepolitik – og her drejer det sig altså om en udvidelse af det legale skattesnyderi – sådan bare i al almindelighed gavner alle de danske virksomheder; det gør den ikke. I øjeblikket sker der en ødelæggelse af hjemmemarkedet igennem reallønsudhulingen, og det fremskynder selvfølgelig udrensningen af alle de små næringsdrivende, de små butikker og sådan nogle ting, ligesom den brede udpumpning af kapital selvfølgelig også skærper modsætningerne imellem de virksomheder, der er konsoliderede, og som kan bruge krisen til at gennemføre rationaliseringer, og de svage virksomheder, som ikke vil kunne følge med.

Det fører frem til den tredje påstand i den borgerlige krisepolitik, nemlig at en udpumpning af kapital vil skaffe arbejdspladser. I en situation, hvor der internationalt er krise, er det en illusion at tro, at en forøgelse af profitterne vil føre til erobring af større markedsandele. Det vil formentlig kun betyde, at den enkelte kapitalist får det bedre. Så kan han f. eks. købe sig nogle af finansminister Heinesens statsobligationer. Støtten til investerin-

gerne er helt absurd. Der sker naturligvis under alle omstændigheder nogle investeringer, og i de tilfælde vil de forbedrede afskrivningsregler betyde penge direkte ned i foret. Men derudover kunne man godt tænke sig, at den slags støtteordninger, som man her vil etablere for kapitalen, vil betyde, at der kommer nogle flere investeringer frem, men de vil altovervejende bestå i et forsøg på at rationalisere sig ud af de aktuelle vanskeligheder, ved at man erstatter arbejdskraft med maskiner, ved at man erstatter lavproduktivt maskineri med højproduktivt maskineri. Det ved man betyder arbejdsløshed, det betyder udrensning af tilbagestående dele af kapitalen, det betyder udrensning af små næringsdrivende, og det sker samtidig med, at den brede befolkning bliver mere og mere forarmet af de såkaldte kriseløsninger.

Man kan ikke afvise, at der derefter på et eller andet tidspunkt vil komme et nyt opsving i den kapitalistiske økonomi, men til gengæld ved vi også, at en sådan krisepolitik netop betyder, at man styrer direkte imod den næste krise, og at den i hvert fald ikke bliver lettere at overvinde.

Der er et enkelt socialdemokratisk forslag med i denne pulje, og det udmærker sig først og fremmest ved at ligge helt på linje med de borgerlige forslag. Det er forslaget om at forbedre de skattemæssige afskrivninger på nyopførte erhvervsbygninger, angiveligt fordi det skulle sætte byggeri i gang, men det er højst tvivlsomt, om man ligefrem starter byggeri for at sikre sig lidt bedre afskrivninger, og der sker det, at de, som under alle omstændigheder bygger, får sig en pæn gevinst på dette forslag.

Man bør også nævne, at et sådant forslag fremkommer i en situation, hvor kapaciteten langt fra er udnyttet, hvor der står en god portion tomme erhvervsbygninger.

Jeg vil slutte af med lige i denne forbindelse at sige, at der har været en meget interessant diskussion i udvalget, hvor de siddende socialdemokrater har vendt sig temmelig kraftigt imod de borgerlige partiers forkærlighed for at give erhvervsstøtten gennem fradrag i den skattepligtige indtægt, og det er blevet nævnt, at den måde at gøre det på trækker en hel masse andre ting med sig, som virker asocialt; der er grund til at sige, at lige præcis sådan virker dette forslag altså også.

Ministeren for skatter og afgifter (Kampmann):

Jeg skal ikke knytte mange bemærkninger til diskussionen om de foreliggende forslag på dette tidspunkt. Diskussionen drejer sig jo om ét forslag, nemlig lovforslag nr. L 212, fremsat af regeringen, og de øvrige forslag, fremsat af andre partier. Man kan sådan set konstatere af de meningstilkendegivelser, der fandt sted her ved anden behandling, at der var opbakning bag regeringens forslag, og det takker jeg for, hvorimod det var endog særdeles vanskeligt at skønne, om der var et flertal bag blot et enkelt af de øvrige forslag. Hermed er ikke sagt, at regeringen føler sig afskåret eller udelukket fra at diskutere ganske enkelt af de forslag, der er fremsat af hr. Christophersen m. fl., men vi har med sorg set, at en række af forslagene ikke bærer nytænkningens kraft, idet det er sørgelige gengangere eller spøgelse fra adskillige års forhandlinger i skatteudvalget, hvor de ikke har kunnet finde noget flertal, og det er ganske vanskeligt at se, hvorfor man skal benytte denne lejlighed til at finde et flertal, som da ej heller har markeret sig i salen. Men der kan måske foretages en række småjusteringer i en række af de forslag, der er kommet frem her, og vi har da både her og ved andre lejligheder fra regeringens side tilkendegivet en absolut åben holdning hertil.

Hr. Niels Helveg Petersen rejste – med rette, synes jeg – spørgsmålet om forholdet mellem beslutningsforslag nr. B 57 og boligforliget. Ved en umiddelbar og spontan betragtning kan det være vanskeligt at se, at forslaget skulle være i harmoni med boligforliget, og den foreløbige respons, der kom fra hr. Arne Bjerregaard fra kristeligt folkeparti, synes måske nok at give denne antagelse yderligere vægt. Jeg ved ikke, om de øvrige to forslagsstillere fra venstre og de konservative måske ville være villige til at overveje dette synspunkt i forbindelse med den definitivt sidste behandling af forslaget, der jo finder sted på en afstemningsmæssig måde, og som er udskudt til i morgen. Jeg er af den umiddelbare opfattelse, at der mangler harmoni i forhold til det indgåede boligforlig, som både V, K og Q har tilsluttet sig, og det plejer at være en gylden regel, at ændringsforslag her skal have tilslutning fra samtlige forligspartier og altså ikke alene fra de tre forligspartier, som har fremsat dette beslutningsforslag.

Glistrup (FP):

Hr. Niels Helveg Petersens eneste argument

for at ville stemme imod lovforslaget om ophør af halvårsbegrænsningen førte i sin logiske konsekvens til, at han skal stemme for dette forslag. Det, som hr. Niels Helveg Petersen fremførte, var, at man fra det radikale venstre deltog i en forargelse, som man mente der var i befolkningen, over, at man begyndte at lave nogle vanvittig store indkøb i slutningen af december måned for at opnå skattefradrag, og det ville man altså til livs. Det var det, der var det udslaggivende argument for det radikale venstre på dette område.

Men situationen er altså den, at der står en eller anden mand i slutningen af december måned og siger: nu vil jeg meget gerne have et skattefradrag på 15.000 kr. Og hvis forslaget bliver vedtaget, vil den pågældende mand gå hen og lave en investering på 50.000 kr., for han kan mod at købe en billig ting til 50.000 kr. få 30 pct. afskrivning, altså de 15.000 kr. Men med den holdning, hr. Niels Helveg Petersen har, at han ønsker at opretholde halvårsbegrænsningen, så skal man sige til den mand: du skal ud at investere i en maskine i cellofan til 100.000 kr. i stedet for til 50.000 kr., altså med andre ord, der skal for at nå til samme resultat, som hr. Niels Helveg Petersen er imod, opnås en overflødig valutaudgift, eller hvad det er, hr. Niels Helveg Petersen taler om, på 100.000 kr., med andre ord et muligt samfundsmæssigt spild for at nå resultatet på de 15.000 kr. i fradrag. Det, der er udgangsbøbet, er, hvad man vil have i fradrag, når man sidder dér i slutningen af december måned og foretager disse skatteinvesteringer. Derfor vil jeg i al venskabelighed gøre det radikale venstre opmærksom på, at hvis de virkelig lader sig diktere af det hensyn, som hr. Niels Helveg Petersen nævnte, så skal de støtte det forslag, der er fremsat.

Stetter (KF):

Hr. Niels Helveg Petersen stillede en række spørgsmål vedrørende de af os fremsatte forslag. Jeg tror, vi er enige om, at vi ikke kan føre udvalgsdrøftelser hernede i salen, og jeg må derfor henvise hr. Niels Helveg Petersen til at fremføre de samme spørgsmål imellem anden og tredje behandling.

Et af forslagene, nemlig beslutningsforslag nr. B 57, er her til anden og sidste behandling, og derfor er det jo den sidste lejlighed, vi har, til at udveksle synspunkter vedrørende reglerne her.

[Stetter.]

Vi er fuldstændig klar over, at dette er boligforligsstof, og det har vi ikke på noget tidspunkt skjult for vore forhandlere. Der er heller ikke nogen, der har sagt, at vi ikke kunne drøfte disse spørgsmål i folketingets skatte- og afgiftsudvalg og de andre fora, hvor dette forslag har været til behandling, men vi er da klar over, at skal det lykkes at få en regel som den, vi har foreslået, må det forudsætte, at samtlige boligforligspartier går ind for denne ændring.

Må jeg sige til hr. Niels Helveg Petersen, at forslaget er jo et alternativ til regeringens forslag om tilskud til boliger til energibesparende foranstaltninger m. v. Disse tilskud er som bekendt skattefrie og har derfor den største værdi for de økonomisk stærkeste modtagere. Derfor er der på dette punkt ingen forskel imellem det af os fremsatte og det af regeringen fremsatte forslag, og jeg har forstået, at hr. Niels Helveg Petersen og det radikale venstre agter at gå ind for dette forslag.

Ministeren sagde, at det var sørgeligt, at der ikke var nogen nytænkning i vore forslag. Ja men det er måske ikke muligt med nytænkning på dette felt. Vore forslag er udtryk for, at vi mener, det er nødvendigt, at arbejdspladserne får tilført noget likvid, risikovillig kapital, og det kan de jo kun få i kraft af den indtjening, de forhåbentlig har. Dansk industri f.eks. har jo lidt afgørende tab, fordi vi gentagne gange har været nødsaget til at nedskrive kronen. Som bekendt har langt de fleste større virksomheder måttet optage udenlandske finanslån, og det har medført, at de pågældende er kommet ud for betragtelige tab; derfor finder vi, det er nødvendigt, at dansk industri får tilført risikovillig kapital, og vi har ikke kunnet finde andre former end den, vi har foreslået. Vi erkender, at det ikke er nytænkning, men er regeringen bedre til at tænke, end vi er? Regeringen har fremsat nogle forslag om tilskud til erhvervslivet. Er det udtryk for nytænkning? Det synes vi ikke, men jeg skal nok lade være med at betegne regeringens tankegang på dette område.

Niels Helveg Petersen (RV):

Jeg vil gerne først sige til hr. Glistrup, at den nuværende 15 pct. regel er, så vidt jeg husker, indført af det radikale venstre, venstre og de konservative engang i tidernes morgen og blev dengang indført af en konservativ fi-

nansminister, fordi man havde set eksempler på meget kraftig spekulation i 30 pct. afskrivningen lige før den 1. januar. Derfor vil jeg fastholde mit argument, at halvårsbegrænsningen er en rimelig begrænsning og ikke, som hr. Glistrup sagde det, en absurditet.

Til hr. Stetter vil jeg gerne sige, at jeg takker for den klare erkendelse af, at der her er tale om boligforligsstof. Jeg ønsker heller ikke, at vi skal føre, om jeg så må sige, forhandlinger for åben mikrofon, men jeg takker for den klare erkendelse, som er kommet både fra hr. Stetter og fra hr. Arne Bjerregaard, af, at forslaget om fradrag i indkomsten, altså beslutningsforslag nr. B 57, drejer sig om boligforligsstof og derfor om, skal vi sige politisk stof af en ganske særlig karakter i forholdet mellem partierne.

Jeg vil så gerne sige til hr. Waldorff, at jeg med stor interesse lyttede til hr. Waldorffs redegørelse, som, så vidt jeg kunne høre det, faktisk indeholdt en ophævelse af begrebet den kapitalistiske nationalstat. Den eksisterede, så vidt jeg kunne høre, ikke i hr. Waldorffs redegørelse. Og meget vel, det kan være, det er sådan, men det er jo ikke just de toner, vi hører, når vi i øvrigt i anden sammenhæng med hr. Waldorff diskuterer EF f. eks. Så hører vi jo netop, hvor betydningsfuldt det er at holde den ene nationalstat adskilt fra den anden og undgå overlapninger. Jeg ved godt, at hr. Waldorff ikke er den, der vil forsvare den nationale kapitalistiske stat, men jeg mener at kunne notere et interessant skred i opfattelsen i hvert fald hos en del af venstrefløjnen.

Så vil jeg gerne sammenfattende til sidst sige med hensyn til afskrivningerne, at hvis man i øjeblikket skulle gøre noget fornuftigt med hensyn til afskrivninger, så skulle man følge et forslag, som er fremsat af det radikale venstre og det konservative folkeparti. Så skulle man give afskrivningsfordele knyttet til beskæftigelse af flere medarbejdere. Det er der perspektiv i, fordi det giver de virksomheder en fordel, som er i ekspansion, og som kan producere og sælge noget mere. En sådan form for afskrivningsreform var der virkelig mening i. Jeg noterede i øvrigt også med stor interesse, at vismanden hr. Zeuthen forleden dag klart gav udtryk for, at det var forholdsregler af den art, der kunne være brug for.

Camre (S):

Kun en enkelt bemærkning til hr. Stetter i

[Camre.]

forbindelse med diskussionen om, hvis forslag der rummer nytænkning, og hvis forslag der ikke gør det. Jeg tror, at hr. Stetter og jeg meget langt er enige om, at det ikke er tilstrækkeligt under en krise som den nuværende at stille en risikovillig kapital til rådighed for erhvervslevet. Jeg tror, vi meget langt er enige om, at det, det drejer sig om, langt mere er afsætningsmuligheder, at det er erhvervslivets tillid til, at det nu går fremad, end bare dette, at man kan foretage den ene eller den anden form for dispositioner, fordi der er kapital til rådighed. Og her må jeg sige, at de modeller, som er kørt igennem, dels for de af bl. a. hr. Stetter fremsatte forslag, dels for regeringens forslag, viser en væsentlig forskel i beskæftigelsen, fordi regeringens forslag netop sigter på at skabe ordrer ved at gribe direkte ind, hvad jeg forstår hr. Stetter kritiserer, med tilskud i en form, der skaber sikker beskæftigelse, sikker produktion i erhvervsvirksomhederne. Derfor virker disse forslag bedre, og derfor må jeg sige, at det er min overbevisning, at der er mere nytænkning i disse forslag.

(Kort bemærkning).

Stetter (KF):

Hr. Camres sidste bemærkning kunne give salen et indtryk af, at vi ønsker, at vor plan skulle være et alternativ til regeringens beskæftigelsesplan. Det er jo ikke rigtigt. Vi er gået ind for en lang række af elementerne i regeringens beskæftigelsesplan. Det, vi har ønsket, er at ombytte nogle af dem med de synspunkter, vi har. Og så synes jeg, at vi skal lade diskussionen vedrørende nytænkning eller ikke nytænkning ligge.

(Kort bemærkning).

Camre (S):

Jeg ved nok, at hr. Stetters tanker ikke udgør et alternativ, men de udgør et delvist alternativ og dertil noget, der skyder ud over vores plan, således at der vil være en merudpumpning af købekraft, en større lettelse, hvis hr. Stetters forslag skal lægges til vores, selv om det tages i betragtning, at en mindre del af vores så ønskes taget ud. Det er jo netop det, der skaber problemet for hele den finanspolitik, der lægges op. Dette er ikke et spørgsmål om det ene eller det andet lille forslag. Det er et spørgsmål til syvende og sidst om den samlede effekt på den økonomiske krisesituation, vi står i, og da er det

regeringens forpligtelse at holde igen og sikre, at også den finanspolitiske stramning, der skal gennemføres, bliver stor nok til, at vi ikke skal stå i den samme situation igen om få måneder.

Hermed sluttede forhandlingen.

Formanden:

Hvad angår forslaget under punkt 4, forslag til folketingsbeslutning om fradrag for udgifter til reparation, vedligeholdelse og energibesparende investeringer i egen bolig [af Christophersen m. fl.], foreslår jeg, at sagens behandling standses, og at forslaget henvises til fornyet behandling i udvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Jeg skal lade afstemningen vedrørende lovforslag nr. 212, forslag til lov om midlertidig forhøjelse af de skattemæssige afskrivninger på nyopførte erhvervsbygninger, foretage i et senere møde.

Der foretoges først afstemning vedrørende forslag til lov om ændring af lov om påligningen af indkomst- og formueskat til staten. (Fradrag af udgifter til forsøgs- og forskningsvirksomhed) [af Christophersen m. fl.].

Lovforslagets tekst og dets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Lovforslaget går nu til fornyet behandling i udvalget.

Man gik dernæst til afstemning vedrørende forslag til lov om ændring af lov om midlertidigt investeringsfradrag for maskiner, inventar og lignende driftsmidler. (Ophævelse af lovens midlertidige karakter) [af Christophersen m. fl.].

Lovforslagets §§ 1 og 2 og dets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Lovforslaget går nu til fornyet behandling i udvalget.

Man gik dernæst til afstemning vedrørende forslag til lov om ændring af lov om skattemæssige afskrivninger m. v. (Afskrivningsperi-

oden for erhvervsbygninger m.v.) [af Christophersen m. fl.].

Lovforslagets §§ 1 og 2 og dets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Lovforslaget går nu til fornyet behandling i udvalget.

Man gik dernæst til afstemning vedrørende forslag til lov om skattemæssig tilbageførsel af underskud i aktieselskaber m. v. [af Christophersen m. fl.].

Lovforslagets §§ 1-6 og dets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Lovforslaget går nu til fornyet behandling i udvalget.

Man gik dernæst til afstemning vedrørende forslag til lov om ændring af lov om skattemæssige afskrivninger m. v. (Ophør af halvårsbegrænsningen) [af Christophersen m. fl.].

Lovforslagets §§ 1 og 2 og dets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Lovforslaget går nu til fornyet behandling i udvalget.

Man gik dernæst til afstemning vedrørende forslag til lov om ændring af lov om skattemæssige afskrivninger m. v. (Forhøjelse af grænsen for anskaffelsesprisen ved fuldstændig afskrivning af driftsmidler i anskaffelsesåret) [af Christophersen m. fl.].

Lovforslagets §§ 1-3 og dets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Lovforslaget går nu til fornyet behandling i udvalget.

Man gik endelig til afstemning vedrørende forslag til lov om konjunkturudligningsfonds [af Anders Andersen m. fl.].

Lovforslagets §§ 1-14 og dets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Lovforslaget går nu til fornyet behandling i udvalget.

Jeg skal her afbryde mødet.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, onsdag den 31. august, kl. 10 med følgende dagsorden:

1) *Fortsættelse af anden behandling af:*

Forslag til lov om midlertidig forhøjelse af de skattemæssige afskrivninger på nyopførte erhvervsbygninger.
[Afstemning].

2) *Anden behandling af:*

Forslag til lov om ændring af lov om afgift af benzin.

3) *Anden behandling af:*

Forslag til lov om afgift af gas- og dieselolie.

4) *Anden behandling af:*

Forslag til lov om afgift af visse detailsalgspakninger.

5) *Anden behandling af:*

Forslag til lov om afgift af charterflyvning.

6) *Anden behandling af:*

Forslag til lov om ændring af lov om tobaksafgifter.

7) *Anden behandling af:*

Forslag til lov om ændring af lov om registreringsafgift af motorkøretøjer m. v. og lov om vægtafgift af motorkøretøjer m. v.

8) *Anden behandling af:*

Forslag til lov om ændring af lov om afgift af spiritus m. m.

9) *Anden behandling af:*

Forslag til lov om oprettelse af et lystfartøjsregister.

10) *Anden behandling af:*

Forslag til lov om ændring af merværdiafgiftsloven. (Forhøjelse af afgiften).

[Formanden.]

- 11) *Anden behandling af:*
Forslag til lov om ændring af lov om afgift af parfume, toiletmidler m. v.
- 12) *Anden behandling af:*
Forslag til lov om ændring af lov om stempelelsgift. (Tinglysningsforretninger samt forhøjelse af afgiften for dokumenter om overdragelse af fast ejendom, herunder ejerlejligheder).
- 13) *Anden behandling af:*
Forslag til lov om ændring af merværdiafgiftsloven. (Midlertidig ophævelse af afgiften for danske varer) [af Kaj Hansen m. fl.].
- 14) *Anden (sidste) behandling af:*
Forslag til folketingsbeslutning om de særlige sociale kompensationer [af Bernhard Baunsgaard m. fl.].
- 15) *Anden behandling af:*
Forslag til lov om udskrivningsprocenten og personfradragene for kalenderåret 1978.
- 16) *Anden behandling af:*
Forslag til lov om ændring af lov om indkomstbeskatning af aktieselskaber m. v. (Ophævelse af udligningsskatten) [af Christophersen m. fl.].
- 17) *Anden behandling af:*
Forslag til lov om ændring af lov om særlig indkomstskat [af Ole Olsen m. fl.].
- 18) *Anden behandling af:*
Forslag til lov om tinglysning af kapitalværdistigninger på jord og faste ejendomme som en offentlig prioritet [af Freddy Madsen m. fl.].
- 19) *Anden behandling af:*
Forslag til lov om ændring af lov om særlig indkomstskat m.v. (Lettelse i beskatningen af fortjeneste ved salg af aktier) [af Stetter m. fl.].
- 20) *Anden behandling af:*
Forslag til lov om statstilskud til produktudvikling.
- 21) *Anden behandling af:*
Forslag til lov om ændring af lov om lån til håndværk og mindre industri.
- 22) *Anden behandling af:*
Forslag til lov om ændring af lov om priser og avancer.
- 23) *Anden (sidste) behandling af:*
Forslag til folketingsbeslutning om importregulering [af Kaj Hansen m. fl.].
- 24) *Anden (sidste) behandling af:*
Forslag til folketingsbeslutning om effektivisering af monopolkontrollen [af Ib Christensen m. fl.].
- 25) *Anden behandling af:*
Forslag til lov om statstilskud til udnyttelse af overskudsvarme fra kraftværker m. v.
- 26) *Anden behandling af:*
Forslag til lov om ekstraordinære beskæftigelsesfremmende foranstaltninger i kommuner og amtskommuner.
- 27) *Anden behandling af:*
Forslag til lov om ændring af lov om tilskud til dræning og vanding og af lov om grundforbedringslån.
- 28) *Anden behandling af:*
Forslag til lov om tilskud til højvandspumpestationer i Ribe Marsk.
- 29) *Anden behandling af:*
Forslag til lov om ændring af lov om udlån til yngre jordbrugere.
- 30) *Anden behandling af:*
Forslag til lov om tilskud til produktions-, beskæftigelses- og miljøfremmende foranstaltninger i det private skovbrug.
- 31) *Anden behandling af:*
Forslag til lov om ændring af postloven.
- 32) *Anden behandling af:*
Forslag til lov om beskæftigelsesfremmende foranstaltninger inden for ældreomsorgsområdet. (Midlertidig forhøjelse af refusionsprocenten for hjemmehjælp).

[Formanden.]33) *Anden behandling af:*

Forslag til lov om ændring af lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel. (Nedsættelse af bidraget til forsikringsordningen for mindre arbejdsgivere).

34) *Anden behandling af:*

Forslag til lov om ændring af lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel. (Ændring af arbejdsgiverperiodens længde) [af Christophersen m. fl.].

35) *Anden behandling af:*

Forslag til lov om ændring af lov om statstilskud til energibesparende foranstaltninger vedrørende bygninger m. v.

36) *Anden behandling af:*

Forslag til lov om ændring af lov om gennemførelse af energibesparende foranstaltninger i statens bygninger.

37) *Anden behandling af:*

Forslag til lov om ændring af lov om realkreditinstitutter. (Midlertidig udvidet adgang til realkreditbelåning).

38) *Anden (sidste) behandling af:*

Forslag til folketingsbeslutning om opførelse af 10.000 almennyttige boliger og boliger til unge (kollegier), 5.000 beskyttede boliger og 2.000 plejehjemspladser [af Kaj Hansen m. fl.].

39) *Anden (sidste) behandling af:*

Forslag til folketingsbeslutning om bedre lånevilkår for erhvervsbygninger [af Christophersen m. fl.].

Mødet hævet kl. 20.26.
